

DECIZIA nr.1189

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice –Serviciul Solutionare Contestatii a fost sesizata de Administratia Județeană a Finanțelor Publice, prin adresa, inregistrata la D.G.R.F.P. cu privire la contestatia formulata de X.

X formuleaza contestatie impotriva Deciziei referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere prin care organele fiscale din cadrul Administratiei Judetene a Finantelor Publice au stabilit in sarcina sa, obligatii fiscale accesorii aferente TVA, care se compun din:

- dobanzi;
- penalitati de intarziere;

Contestatia formulata impotriva Deciziei referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, avand in vedere ca actul administrativ fiscal contestat a fost comunicat contribuabilului conform confirmarii de primire existenta in copie la dosarul cauzei si data depunerii contestatiei la posta, conform plicului existent in original la dosarul cauzei;contestatia a fost inregistrata la A.J.F.P., conform stampilei registraturii institutiei aplicata pe aceasta, aflata in original la dosarul contestatiei.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 268, art.269, art.270 alin.(1) si art.272 alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala,cu modificarile si completarile ulterioare, D.G.R.F.P. -Serviciul Solutionare Contestatii 2 este legal investita sa solutioneze contestatia formulata de X.

I.Prin contestatia inregistrata la A.J.F.P. , X formuleaza contestatie impotriva Deciziei referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere emisa de organele fiscale din cadrul Administratiei Judetene a Finantelor Publice prin care s-a stabilit in sarcina sa, obligatii fiscale accesorii si solicita admiterea contestatiei si anulara actului administrativ fiscal din urmatoarele motive:

Arata ca impotriva titlului de creanta care a stat la baza emiterii deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii , respectiv Decizia de impunere prin care s-a stabilit TVA de plata , a formulat actiune in contencios administrativ la Tribunalul care face obiectul dosarului, actiune ce a fost admisa prin Sentinta Tribunalul si anexeaza extras de pe portalul instantei de judecata.

Considera ca, in conditiile in care Decizia de impunere este nelegala si actul subsecvent urmeaza soarta principalului motiv pentru care solicita admiterea contestatiei si anulara actului contestat ca fiind nelegal.

II.Prin Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, organele fiscale din cadrul A.J.F.P. au stabilit in sarcina X obligatii fiscale accesorii, care se compun din:

- dobanzi aferente TVA;
- penalitati de intarziere aferente TVA;

Din anexa la Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, accesoriile au fost calculate pe perioada 30.09.2017-21.01.2018, astfel:

-dobanzi aferente TVA individualizata de plata prin Decizia de impunere;
-penalitati de intarziere aferente TVA ,individualizata de plata prin Decizia de impunere;

-dobanzi aferente TVA ,individualizata de plata prin Decizia de impunere;
-dobanzi aferente TVA ,individualizata de plata prin Decizia de impunere;
-dobanzi aferente TVA ,individualizata de plata prin Decizia de impunere;
-dobanzi aferente TVA ,individualizata de plata prin Decizia de impunere;
-dobanzi aferente TVA, individualizata de plata prin Decizia de impunere;
-dobanzi aferente TVA ,individualizata de plata prin Decizia de impunere;
-dobanzi aferente TVA ,individualizata de plata prin Decizia de impunere;
-dobanzi aferente TVA ,individualizata de plata prin Decizia de impunere;
-dobanzi aferente TVA ,individualizat de plata prin Decizia de impunere;
-penalitati de intarziere aferente TVA, individualizata de plata prin Decizia de impunere;

III.Luand in considerare constatările fiscale, sustinerile contestatarului documentele aflate la dosarul cauzei precum si prevederile actelor normative in vigoare in perioada supusa verificarii, se retin urmatoarele:

1.Referitor la accesoriile stabilite de organele fiscale din cadrul A.J.F.P. prin Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, contestate de X, **cauza supusa solutionarii este daca contestatarul datoreaza bugetului de stat obligatiile fiscale accesorii, stabilite de organul fiscal prin actul administrativ fiscale contestat asupra debitului individualizat de plata prin Decizia de impunere in conditiile in care, impotriva Deciziei de impunere contribuabilul a formulat contestatie care a fost solutionata de D.G.R.F.P. -Serviciul Solutionare Contestatii, prin Decizia de solutionare a contestatiei in sensul respingerii ca neintemeiata iar impotriva Sentintei civile emisa de Tribunal in dosarul prin care s-a anulat partial Decizia de solutionare a contestatiei si Decizia de impunere emisa in baza Raportul de inspectie fiscala , D.G.R.F.P. prin mandatar A.J.F.P. a formulat recurs , inregistrat la Tribunal.**

In fapt, organele fiscale din cadrul A.J.F.P. au stabilit in sarcina X, dobanzi si penalitati de intarziere aferente debitului reprezentand TVA individualizat de plata prin Decizia de impunere.

Accesoriile au fost stabilite de plata prin Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, in conformitate cu prevederile art.98 lit.c) si art.173 alin.(5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin contestatia formulata X solicita admiterea contestatiei si anulara actelor administrativ fiscale contestate pe motiv ca Tribunalul prin Sentinta a admis actiunea si a anulat Decizia de impunere prin care s-a stabilit TVA de plata asupra caruia au fost calculate accesoriile prin Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere.

In drept, in speta sunt incidente prevederile art.173, art.174 si art.176 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

-art.173

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a

obligățiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

-art.174

“(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.[...]

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.”

-art.176

“(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Din prevederile legale mai sus enunțate, se retine ca, pentru neachitarea la termenul de scadenta a obligatiilor fiscale, contribuabilul datoreaza bugetului de stat dobanzi si penalitati de intarziere.

De asemenea, se retine ca dobanzile si penalitatile de intarziere reprezinta masura accesorie in raport de debitul stabilit suplimentar de plata.

Analizand documentele existente la dosarul contestatiei in raport de sustinerile contestatarului si prevederile legale aplicabile spetei se retin urmatoarele:

Prin Decizia de impunere emisa in baza Raportului de inspectie fiscala, organele de inspectie fiscala din cadrul A.J.F.P. au stabilit suplimentar de plata , in sarcina X, TVA.

Decizia de impunere emisa in baza Raportului de inspectie fiscala,a fost contestata de X iar D.G.R.F.P.-Serviciul Solutionare Contestatii 1, solutionand contestatia a emis Decizia prin care a respins contestatia ca neintemeiata cu privire la TVA .

Se retine ca impotriva Deciziei privind solutionarea contestatiei, Deciziei de impunere si Deciziei de impunere emise in baza Raportului de inspectie fiscala, Cabinet de Avocat X a formulat actiune in instanta, care face obiectul dosarului.

Solutionand cauza, Tribunalul prin Sentinta civila, pronuntata:

"Admite in parte actiunea in contencios -administrativ formulata si precizata de reclamantul X impotriva paratelor Directia Generala Regionala a Finantelor Publice prin Administratia Judeteana a Finatelor Publice si in consecinta:Anuleaza in parte Decizia emisa de parata de rang 1 D.G.R.F.P. , anuleaza in parte Decizia de impunere emisa de parata de rang 2 AJFP cu privire la impozitul pe venit suplimentar de plata precum si Decizia de impunere emisa tot de parata de rang 2 A.J.F.P. cu privire la TVA suplimentara de plata.Anuleaza Raportul de inspectie fiscala incheiat de A.J.F.P.prin care au fost stabilite suplimentar de plata aceste obligatii fiscale principale."

Din informatiile existente pe portalul Tribunalului rezulta ca, impotriva Sentintei, pronuntata in dosarul de Tribunalul, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice, prin mandatar A.J.F.P.a formulat recurs care a fost inregistrat la Tribunal, constatandu-se astfel ca Sentinta civila prin care s-a anulat partial Decizia de solutionare a contestatiei si Decizia de impunere emisa in baza Raportul de inspectie fiscala cu privire la TVA, nu este definitiva, aceasta fiind atacata cu recurs.

În aceste condiții, în speța nu sunt aplicabile prevederile art.50 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

“(1) Actul administrativ fiscal poate fi anulat, desființat sau modificat de către organul fiscal competent în condițiile prezentului cod.

(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu definitiv, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea sau modificarea, totală sau parțială, atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate, desființate ori modificate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate, desființate sau modificate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite un nou act administrativ fiscal, prin care desființează sau modifică în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente.

(3) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul actelor administrative fiscale prevăzute la art. 49 alin. (3), inclusiv cele transmise spre administrare organelor fiscale centrale, rămase definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare. În acest caz, organul fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite decizie de anulare.”

deoarece Sentința civilă pronunțată de Tribunal nu este definitivă, aceasta fiind atacată cu recurs.

În speța, se reține că accesoriile au fost stabilite urmare neachitării la scadența a debitului reprezentând TVA individualizat de plată prin Decizia de impunere.

În consecință, având în vedere că, potrivit prevederilor legale mai sus enunțate se datorează bugetului de stat dobânzi și penalități de întârziere pentru neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor fiscale principale și faptul că dobânzile și penalitățile de întârziere reprezintă măsura accesorie în raport de debitul de plată iar în speța accesoriile au fost calculate pentru neachitarea la termenul de scadență a TVA individualizată de plată prin Decizia de impunere, pentru care contestația pe cale administrativă a fost respinsă ca neintemeiată iar Sentința civilă pronunțată de Tribunal, prin care s-a anulat parțial Decizia de soluționare a contestației și Decizia de impunere emisă în baza Raportului de inspecție fiscală cu privire la TVA nu este definitivă, aceasta fiind atacată cu recurs de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice, prin mandatar A.J.F.P. și luând în considerare principiul de drept potrivit căruia “accesorium sequitur principale”, în speța se vor aplica prevederile art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.a) din Ordinul prezidentului Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului

VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit caruia:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

si se va respinge ca neintemeiata contestatia formulata de X impotriva Deciziei referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere cu privire la accesoriile aferente TVA de plata.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.279 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, se,

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de X, inregistrata la D.G.R.F.P., impotriva Deciziei referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, cu privire la obligatiile fiscale accesorii, care se compun din:

- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata la Tribunal in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor Legii nr.554/2004 privind Contenciosul administrativ.